

Misjoniteated

Nr. 4.

Tallinnas, 1928.

7. aastakäik

Leina lõnum.

Sügawas turbuses ja leinas teatame endi õde-wendadele, et meie Liidu esimees, sisseõnnistatud jutlustaja

Dawid Daniel Ehrhardt

Isjandas waitfclt uinunud on.

D. D. Ehrhardt on sündinud 5. nov. 1892. a. Wenemaal, talupidaja pojana. Tema wanemad reisijid Wenemaalt Ameerikasse siis, kui poisikene 8 aastane oli. Ameerikas kaswas D. D. Ehrhardt tolle riigi kodanikuna üles ja lõpetas 1922 aastal Clintoni usuteaduse seminari, kuna ta kooli wahel jutlustajana tegew oli.

Isjanda auliku tõeuju wastuwõtmise ja uuesünni aeg oli D. D. Ehrhardtil juba tema 16.-dal eluaastal.

1920. aastal abiellus ta, millest Isjand neile kaks lapsukest kinkinud on — wiimane — poisike on Gestsis sündinud.

Wend Ehrhardt on jutlustajana tegew olnud Ameerikas Chitagos ja Philadelphias.

Kolme aasta eest, 6. augustil 1925. a. asus lahkunud oma pere-tonnaga Ameerikast Gestisse — Tallinna elama, et meie Liitu esimehena teenida.

Ustawalt, kohusetruult ja wennalikult püsis ta omal wastutusrikkal kohal seni, kui wägew Isjanda käsi teda puhkusele kutsus.

Tõõd armastas lahkunu, wiist oma terwise kohaselt liigagi. . .

Wõõrsile, kodust kaugese tulles ja mehe kodumaale asudes, andus lahkunu täiesti meie oludele, muredele ja nõuetele ning püüdis kõige oma jõu ja nõuga Liidu edu tõsta, mis ta Isjanda abiga tal korda läinud on, sest Liidu käekäit on tema juhtimise all igakülgselt edenenu.

Liidu juhatuslega ja nõukoguga oli lahkunu alalises sõbralikus ja wennalikus wahekorras.

Jutlustajatele tundus temaga läbikäimine, mitte kui külma esimehega, waid kõigesõbralikuma ja kaastundlikuma kaastõolisega. Eriti wõis seda nende riidade kirjutaja (w. Ed. Mägi) tunda Tartus lahkunuga üheaastase koostöötamise puhul.

Kogudused, õed-wennad, noorsoo liikmed armastasid oma lahket ja alati naeratawat sõbralikku esimeest, meeleldi igat sedes tema küllastamist omas koguduses. . .

Kuid nüüd oleme lahutatud. . . Ilma et keegi aimata oleks mõistnud, oli kuri, salakawal haigus — tiisil — tublit töömest söõma hakanud. Wiimasel ajal kae-

bas lahkunu sagedasti wäsimuse üle — põhjuseid selleks mitmest kohast otsides — kuni need ta wiimaks woodisse sundisid. Pärast mõnepäewalist woodis olekut nähti paranemist ja juba tõusid lootused töömehe rinda, — warsti ülestõusta ja oma kawa järele talwel kogudusi küllastada, — säääl aga kustus haigemajas, tema armsa abikaasa kätel

Jutlustaja D. D. Ehrhardt,
S. P. Adwentisti kog. Gesti Liidu
Esimees.

Sündinud: 5. nov. 1892. a.
Surnud: 8. augustil 1928. a.

8. augustil, hommikul kell 5 tema elutiinal . . .

Walus, liiategi walus on seda mõelda . . . Just kui ei tahaks seda ustuda . . . Ja küsimus tekitab: Miks nii ruttu? Miks peab töõjõuline mees wäljalt, kus töõlistest suur puudus, lahtuma? Miks peab noor abitaasa wäetima lastega elutormidele üksi wäljapandama?

Ja sarnaseid küsimisi oleks veel palju . . . Wastust neile ei suuda inimhuul anda. Wastuse saladuse saab kord igawiku õpetund andma. Uga usklik, end Jumalasse peites, trööstib end wastusega Room. 8,28: „Uga meie teame, et kõik heaks tuleb neile, kes Jumalat armastawad . . .“

Selle salmiga trööstib end S. P. Udr. kog. Eesti Liit. Sellega trööstigu end Siidu jutlustajad ja misjonitöõlised, kogudused ja liikmed.

Seda sügawat trööstisalmi julgeme ka kurwale lahtunu abitaasale ja lastele pakkuda, kinnitusega, et Liit kõigesügamalt temaga kaasa tunneb ja oma nõuandwa käe talle alati abits wälja sirutab.

Reedel, 10. augustil oli Tallinnas, meie kirikus kell 1/2 4 p. l. D. D. Ehrhardti matmise puhul leinajumalateenistus, millest õed-wennad ja sõbrad rohtel armul osa wõtsiwad. Matusetalitusest olid Balti Uniooni esitajad K. Kose ja U. Sproge Riiaast, samuti ka kõik sõnumit kättesaanud Siidu sisseõnnistatud jutlustajad ja misjonitöõlised osawõtma ilmunud. Toon siin leinajumalateenistuse täielise kawa: Üldine laul S. L. nr. 317: „Oh weereta mured . . .“ Palwe: Ed. Mägi. Koorilaul: „Elutaduwus“. Kõne, jutlustaja U. Klement — Tartust, ainel: „Õpetaja on siin ja kutsub sind!“ Kõneleja toonitab, et 18 aastat tagasi on Issand lahtunule esimese kutsu annud, millele ta ka uuestisündimises järele käis. Teine kutsu oli käesolew, surma kutsu. Kolmandat kutsu ootame aga siis, kui hauad awanewad ja õiged surnud igawesesse walguseriiki ülestõusmise läbi lähewad. Sellele järgneb palwe U. Sproge poolt. Koor laulab: „Eas ma läen . . .“ ja üldlaulu helil „Mis Jumal teeb, on ikka hea“ kantakse puusfärl lahtunu ametiwendade kätel wälja surnuwantrile.

Surnuwantrile järgib kohe lahtunu abitaasa lapsega ja aitajad, siis kõik kohalolewad Siidu jutlustajad ja misjonitöõlised, nende järele noorsoolikmed, õed wennad ja sõbrad.

Nõnda liigub leinarong Koplil kalmistule tella 1/2 6-eks, kus järgmine matusetalitus aset leidis: Üldlaul S. L. nr. 465: „Kes Issandas nüüd magawad,“ mille järele K. Kose, Riiaast, hauakõne pidas Ilm. r. 14,13. põhjal: „Õndsad on need surnud, kes Issandas surewad sest ajast; tõesti ütleb Waim, et nemad peawad hingama omast waewast, ja nende teod käiwad nende järele.“ Wend Ehrhardti elus oli alati püüdi näha Issandas elada ja ta suri ka Issandas . . . Kõnele järgneb U. Klementi poolt palwe. Koor laulab: „Oh puhka wäsinud wõitleja!“ ja siis asutakse haua kinniajamisele ja peagi lahutab must kalmuküngas juuresolejaid oma armsast wennast . . . Waheajal on wihma sadama hakanud — leinapisarad . . .

Wihma ajal pannakse pärgi, wiimaseks anniks, hauale. 1) Jutl. Ed. Mägi — Katerest — Siidu nimel, 2) jutl. U. Sproge — Riiaast — Balti Uniooni nimel, 3) jutl. U. Uug — Pärnust — Siidu jutlustajate nimel, 4) jutl. Ed. Ney — Tallinnast — noorsoo nimel ja 5) E. Sillioja — Tallinnast — kohaliku koguduse nimel. Pärjad, mis kõik wärsteist lillist on, just kui kuulutaksid, et neist wikat on üle käinud, kuid jälle just kui ütleksid, et igaweses walguse ja eluriigis saame oma armsa esimehega igawesti õitsema . . .

Koor laulab: „Kas me saame üksteist näha?“ Sõpupalwe wend E. Nikkari poolt. Üldlaul S. L. nr. 169: „Oota hing, oh oota . . .“ trööstib weel waitseft kannatama ja ootama igawest jällenägemise hommikut.

Selles lootuses trööstime weel kord kurba abitaasat ja lapsi ja hüüame armsale esimehele D. D. Ehrhardtile järele:

„Puhka nüüd weel siin mullases pües, Puhka nüüd weel siin waitsemas õues Rahulist und, mis waba on walust . . . Puhka nüüd weel . . . Pea tuuled ja hääle Kutsuma üles siit taewa teele . . . Pisut weel aega, — küll näeme jälle, Kui Issand kogub meid oma sülle . . .“

Meie konwerentsid.

Tänamused konwerentsid wõi aastapeakoosolekud erinevad sellepoolest eelmistest, et nelja aasta järele meil jälle Balti Uniooni konwerents Riias, 11.—17. juunini oli, millele

19.—24. juunini meie Siidu konwerents Tartus järgnes.

Õsawõtt mõlemist konwerentsist oli ülihääd. Erilist rõõmu wõisid püäle oma konwerentsi need

maitfeda, kellel võimalus Riias, Uniooni konverentzil käia oli. Umbes 60-ne isiku ümber võis Riias Eesti öde-wendi näha. Bastumõtt riialaste poolt korteri jne. juhtes oli hästi korraldatud.

Saadest kompsusid ära panna, oli kõikide pääsoow — Riia koguduse uut kirikut näha. Leides selle Brivibas eela 11. õuest, asub ta sääl omas walges rüüis, kui peidetud pruut. Aga oh häda! Üksed on lukus, seestpoolt näha ei saa. Piilume akna wahelt ja ootame õhtut, millal koosolekule minnes, võib saali näha. Misjugu- ne ta olema peaks? . . .

Lõesti ilus. Seest kui wäljast poolt walge, puhas, awar. Peaaegu natuke kadestust nii kui asuks hinge, wõrreldes Tallinna kirikuga, aga tartlased arwawad seda „wiga“ parandada wõida sellega, et Tartusse „just niisugune“ ehitatama peaks. . .

Külalisi Uniooni konverentzil oli Hiinast J. S. Ewans, kes sagedasti meie palwenädala ja „Misjonipõldude“ loengutes kirjutab, B. C. Beddoe, kindral konverentzi üks sekretäaridest, L. T. Babienco Harbiinist ja meile tuntud L. S. Christian.

Ettekanded kõnede kui muujika poolest olid rõõmustawad, koosolekute korraldajate kätte usaldatud korrapidamine jättis eeskujuliku järelaimamise soowi.

Ühe päälөлounase aja kasutasid Eesti külalised meie misjonikooli külastamiseks. Mõned omriibusil, teised jälle trammil ja mootorlaewal suundusid Suschenhofi poole. Kõik külalised jätsid meelega Riias lõuna söömata, et meie kooli toitu maitfeda võiks. Saabudes kooli, koguti kõige enne söögisaali ja siis algas „wäljatellimine“, mida mõnes lauas kaunis suure linnamehe kõraga toimiti. Pärast einet waadatakse kooli sissejäädeid, töökodasid jne., lastakse lawades kurke ja tomaate nähes wett juhu tulla ja pööratakse jälle linna poole tulnud abinõudega tagasi. Kõik kõnelewad meie ilusast koolist ja nii mõnegi noore südames tärkab jalajooow — kord selles koolis õpilane olla.

19. juunil on Riias käik seljataga ja algab Eesti Liidu konverents Tartus.

Meie konverentzil wõisime jannu külalisi, pääle J. S. Ewansi ja L. S. Christiani näha. Pääle nende olid meile külalised Balti-Unioonist:

J. S. Schilling, meie uniooni uus esimees, tuntud M. Sprogis ja L. Oswald.

Saadituid oli konverentzil 112 isikut, pääle selle veel teised öed-wennad igalt poolt Eestist.

Waim, mis konverentstile nägusa pärja pähe pani, oli õrn, ühemeeleline ja puhas. Kõikide päled hiilgasid ja filmis särasid tänupisarad kuuldes aulisi ettekandeid Sumala armastusest, tema suurest tööst, tema rahwa wõitlustest jne. Kõijides kellelt tahes, saad wastuse — kõigeilusam konverents!

Kõik läbirääkimised, otsustetegemised, nende wastumõtmised sünniwad rahus ja ühel häälel. Üksikuid otsusi toome siin lehes teisel kohal.

Eriliseks pühaks kujunes konverentzi hingamispäew. Jutlus oli wenna B. C. Beddoe kätte usaldatud, kes koosolijatele Sumala armastuse mõõtmatusest ja meie usuelu sügawusest ning kohustest nägusa ja aulise pildi waimufilmade ette maalisk. Kõik koosolijad töötasid end jälle rohkem Sumalale pühendada, tehes seda püstitõusmisega ja lapseliku andumusega pisarfilmil. Hingamispäewa päälөлounal oli kahe noore jutlustaja sisseõnnistamine, mis koosolejatele suureks rõõmuks ja õnnistatawatele wendadele sügawamaks pühitusseks ja kohustuste äratundmise päewaks sai.

Konverentzi wiimasel päewal, pühapäewa õhtul esinesid meie koguduse ilu — noored — oma kawaga, mille aineks oli „Terwis ja õnn.“ Suhiti tähelepanu ülimal õnne, — Seesuse rahu pääle. Õhtul hilja, pääle noorte koosolekut palutakse kõiki Liidu noori jääda noorte omawahelise kooswiibimisele, misjugu- ne ühise keele ja meele, tutwuse ja läbikäimise sidemete kinnitamiseks teenis. Wennad-külalised ja liidu jutlustajad olles ka sellel kooswiibimisel tundsid ja näitasid end kõik noored olema, kuigi nende seast mõne pää juba õitseb kui mandliwuu.

Mõnda lõpetades konverentzi ja kojupoole rutates tõusid südamesse mõtted: „Kui armsad on minu hooned, wägede Sehoowa! Eest üks päew su õuede sees on parem, kui muid tuhat. Ma tahan ennemini läwe juures seista oma Sumala kajas, kui kaua seista majades, kus õelus sees on.“ L. laul 84. 1. 11.

Ed. Mägi.

G. B. Aldw. koguduste Eesti Liidu peakoosolekul wastumõdetud ettepanekud ja otsused.

Nõukogud, kelle hooleks otsuste wäljatõõtamine usaldati olid:

1) Liidu ametnikkudeks nimetuse nõukogu: A. Clement, P. Kaudsepp, G. Lattik, G. Reiner,

G. Eller, M. Martin, S. Undritz, J. Ruff, J. S. Schilling.

2) Töölistele lubade wäljaandmise nõukogu: L. Nikkar, M. Wärengrub, J. S. Schilling.

3) Otsuste ettepaneku nõukogu: M. Bärengrub, W. Johanson, E. Eller, A. Aug, S. Daniel, S. Wilba, Ed. Mey, Ed. Mägi, A. Sprogis.

Kõik nende nõukogude ettepanekud mõetakse ühel häälel vastu.

I. Viidu ametnikkudeks 1928/29. aasta jaoks waliti:

Viidu esimees: D. D. Ehrhardt.

Viidu abiesimees: M. Bärengrub,

Viidu sekretär: Ed. Mägi,

Viidu kassapidaja: P. Alweiss,

Viidu kirjastusjuht ja vastutaw toimetaja: M. Bärengrub,

Viidu hing. p. kooli noorte ja misj. osak. sekretär: Ed. Mey

Viidu Kolportööride juht: Joh. Wilba.

Viidu nõukogu: D. D. Ehrhardt, M. Bärengrub, A. Klement, Ed. Mey, Ed. Mägi, P. Raudepp, E. Weedam.

Viidu rewisjoni komisjon: Joh. Eller, Peeter Treier, Alf. Gladafsch.

II. Viidu tööliseks 1928/29. aasta jaoks walitakse:

a) Sisiseõnnistatud jutlustajatena:

D. D. Ehrhardt, A. Klement, L. Niffar, M. Bärengrub, A. Aug.

b) Sisiseõnnistamiseks pandi ette ja õnnistati fiske:

Ed. Mägi, Ed. Mey.

c) Ewangelistidena:

P. Alweiss, S. Heinrichson.

d) Piiblitöölisena:

Joh. Wilba, S. Daniel, A. Sabraf, S. Karu.

e) Kolportööride nimefiri:

I. Mafised kolportöörid:

R. Annif, L. Bernhardt, A. Reimann, A. Reodus, W. Kärmas, L. Moon, E. Koppel, L. Raagner.

II. Katse (proovi) kolportöörid:

A. Eisen, A. Buusner, M. Kuusik, G. Undritz, S. Wiidermann, S. Mafson, L. Talsen, M. Kitfing, A. Miffo, S. Lamman, E. Paukmurjon.

III. Suhuslised kolportöörid:

R. Goidorf, A. Tõnisson, A. Sasfi, R. Laugaskiill, M. Sabraf, S. Karu, S. Koffas, E. Leibur, A. Waimann, S. Mey.

III. Otsustatakse:

1. otsus Kratundes kõigemägewama tawase Sja hürt armu, halastust ja hoolikannet

meie, kui oma laste eest, kes meid oma kallit tõe sees möödunud aastal on jälle edasi kannud, meile uusi liikmeid ja rohket õnnistust ihu kui ka hinge poolest annud, awaldame seega temale oma lapselikku ja jüdamlikku tänu tema heategevise eest ja töötame selle eest eelolewal ajal temale endid weel rohkem pühendada.

2. otsus: S. P. Adm. kog. Eesti Viidu juhatus ja töölised, hinnates kõrgelt meie liikmete enastialgawat tööd misjoni alal, awaldame oma parimaid tänutundeid kaasabi eest!

3. otsus: Urwestades Eesti wabariigi walitjuse ja lugupeetud riigivanema härra Jaan Tõnissoni usufalliwusega ja lugupidamisega usulistest liisimustes, otjustame härra riigivanemale järgmise terwitustelegrammi saatata:

Kõrgesti austet härra riigivanemale!

„Seitsmenda päewa Adwentistide koguduste Eesti Viidu peakoosolekul on au Teid terwitada ja Sumala õnnistust soowida.“

Tartus, 20—24. juunil 1928. a. Bürgermusses.

4. otsus: Kiirelt kaswaw wälismisjoni töö tugeneb suurelt osalt hing. p. kooli annetele, mille tõttu tahame neis annetes saawatada eesmärki, mis 25% kümnele wälja teeb.

5. otsus: Singamisepäewa kooli liikmete arw peab vähemalt koguduse liikmete arwule wõrduma.

6. otsus: a) Kõituse tänu töö eesmärgiks jeada 700 krooni, oodates, et kõik liikmed sest aja wõtawad, omast ajast, 10 tundi selle sõjatäigule pühendades.

b) Kus noorsoo osakond olemas, langeks 20 % eesmärgist neile saawatada.

7. otsus: Waatamata nelja aasta jookkul wõidetud hingede suure arwu pääle on meie koguduste liikmete igaaastane juurekasw wõrdlemisi wäikene, sest et olime sunnitud palju kalliwäärtusliki hingesi kogudusest wäljapanema. Et aga meie omi õde-wendi armastame ja kogudusest wäljajäetmisest wastumeelt toimime, siis otjustame:

a) Koguduse ametnikkudele ja ringkonna wanematele soowitame ülesse näidata juuremat hooljust koguduse elus nõrkust awaldawate õde-wendade suhtes, neid järjekindlamalt ja hooljamini külastades ja kõik, mis wõimalik teha, et nende usku kõwendada.

b) Mitte lasia sarnaseid õde-wendi oma raskustes kaua ükfinda wõidelda, waid neid rohke armastusega wõidule aidata.

c) Mitte ühtki õde-wenda kogudusest wälja-

panna, kellega pole eelpool nimetatud wiisil toimitud ega abi pakutud.

8 o t s u s: Et meie koolid oma algupärase kasvatuse süsteemiga on suutnud meie noori kõigeparemini hoida maailma waimu häwitava mõju eest ning kristlikku elu ja ilmawaadet meie kodus ja koguduses arendanud ja kõwendanud, seepärast soovitame kõigile S. P. M. R. E. L. noortele ja ka nende sõpradele meie uniooni kooli sisse astuda.

9. o t s u s: a) Arvestades seega, et alalised kolportöörid omavad samasuguseid eesõigusi wanaduse ja haiguste toetuse alal, kui misjonitöölisedki, soovitame liitudele alaliste kolportööride tööle panemise puhul sama ettevaatust tarwitusele wõtta, mis misjoni töölise juures.

Nõudeid, mida ses suhtes peaks tingimata ülesse seadma, oleks järgmised:

1. Täieline termis, arstlike tunnustusega.
2. Wanadus, mitte üle 45 aasta.

Wendade kolportööride töötundide alamäär on 120 tundi kuus. Läbimüük samal ajal mitte vähem kui 140 krooni. — Sed-kolportöörid

töötavad kõige vähem 100 tundi kuus. Läbimüük 110 krooni

b) Soovitame kolportööre eelnimetud saawutuste põhjal järgmistesse kategooriatesse jagada:

1. kategooria — alalised kolportöörid,
2. kategooria — katse kolportöörid,
3. kategooria — juhuslikud kolportöörid.

c) Soovitame 1. juulist 1928. a. tarwitusele wõtta nõukogu poolt wäljatöötatud „Kolportööride abi haigekassa“ põhikirja.

10. o t s u s: Et Sumala sõnas ettekuulutatud wiimase aja hädaohud ifka enam awalikult saawad ja teataval määral ka koguduse pääle oma mõju awaldama kipuwad, seepärast soovitame tõsiselt ilmalikkudele mõjudele kindlamalt wastupanna ja end täielikult eemalhoida teatrist, kinoist ja igasugustest kergemeelsetest mängudest, mis kirglist loomust edendawad, asjatult aega wiidawad ja waimulikust elust eemale tõmbawad.

Ed. Mägi
Siidu sekretär.

S. P. M. R. E. L. koguduste Eesti Siidu teise weerandi aruanne 1928.

Kogudused	S i f e m i s j o n i t ö ö														Sing. päetva fool							
	Siifmed	Aruandjad	Kas peetaise iga kuul. misj. tundi	Misjonitöögaud	Piiblitugemised	Koosolekutele toodud	Kristl. abiandm. töö tunnid	Haigerahoitsemisi	Lehti lewitatud	Kraataate lewitat.	Kellisjaid kogutud	Raam. lewitatud	Kirje kirjutud	Wastuseid saadud	Luusi siim. wõidetud	Siifmed	Sapfed	Klassid	Kestmiselt ojatöödjad			
Tallinna . . .	363	135	ja	458	588	272	649	116	1474	276	4	124	139	75	—	Aruanne puudub						
Narwa . . .	87	26	ja	29	37	19	82	11	200	1	1	8	9	5	—	79	11	12	63			
Rakvere . . .	91	24	ja	64	18	20	94	18	192	3	—	12	8	3	—	91	4	9	43			
Tartu . . .	197	165	ja	388	457	303	668	153	900	41	—	76	49	21	—	280	12	23	175			
Pärnu . . .	45	35	ja	71	69	82	129	4	141	3	1	4	27	13	—	68	17	6	57			
Haapsalu . . .	25	8	ei	7	3	—	11	5	57	2	—	22	—	—	—	24	3	2	17			
Kullamaa . . .	16	8	ja	29	4	2	9	7	70	5	—	7	—	—	—	16	—	2	16			
Lapa . . .	19	7	ei	5	—	—	3	1	235	20	—	5	6	3	—	17	—	1	16			
Põltsamaa . . .	38	2	—	10	20	8	34	8	31	—	—	9	1	1	—	45	7	3	47			
Wiljandi . . .	34	21	ja	18	30	43	7	1	85	12	2	5	2	1	—	34	—	2	24			
Wõru . . .	?	4	—	6	—	—	—	—	104	—	—	4	—	—	—	42	—	3	28			
Antsla . . .	10	3	—	—	—	3	250	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—	1	11			
Tõgetwa . . .	?	4	ei	—	—	—	—	3	27	—	—	—	—	—	—	28	2	4	8			
Tõrwa . . .	17	3	—	10	—	—	10	—	130	—	—	6	—	—	1	20	2	2	18			
Depää . . .	?	—	—	3	18	3	3	3	31	—	—	2	4	—	—	Aruanne puudub						
Kärdla . . .	5	3	—	22	58	5	6	—	39	—	2	10	7	5	—	6	—	1	12			
Sõhwi-Waanaeste	—	—	—	—	—	—	—	—	100	—	—	11	—	—	—	11	—	2	10			
Kawastu . . .	18	8	ja	655	26	19	16	122	231	27	—	34	6	—	—	20	2	2	16			
Kuresaare . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	Aruannet ei saadetud										70	—	3	45
S.-Jaani . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13	—	1	8			
Suschenhof . . .	45	16	—	22	41	2	98	11	54	3	2	1	99	68	—	44	—	5	23			
Paide . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	Aruannet ei saadetud										70	6	6	42
Tartwastu . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	2	1	10			
Kokku	1010	472		1797	1369	781	2069	463	4091	393	12	330	357	195	1	1007	68	91	689			

E. P. A. Noorfoo Ühingute teise veerandi aruanne 1928 a.

	Praegune liikmete arvu	Reform. koosolekuteist osavõtjate arvu	Tööst aruandjad	Homm. valtsve tarvitajad	Mestitud noorte arvu	Misjonitajad	Püüsilugemised	S. p. fooli ja koosolekutele toodud	Kriitl. abianõm. töö tunnid	Saigeratõistujad	Sehti levitatud	Sellijaid kogutud	Raam. levitatud	Kirje kirjutatud	Wastuseid saadud	Muud tööd	Traffaate laiali lootatud
Tallinna	40	28	25	—	—	115	108	63	236	21	309	2	16	81	56	—	226
Tartu	32	26	31	—	—	175	84	63	287	76	172	—	15	24	7	31	8
Wõru	9	—	4	—	—	5	25	6	1	3	38	—	1	4	2	—	—
Suschenhof	45	30	16	—	2	22	41	2	98	11	54	2	1	99	68	—	3
Rakvere	15	—	10	5	—	20	8	17	43	1	70	—	7	8	3	—	3
Natwa	15	—	11	—	—	13	18	2	76	—	91	—	1	7	5	—	1
Walf	21	—	7	—	—	27	15	11	14	1	98	—	6	32	14	—	26
	177	84	104	5	2	377	299	164	755	113	832	4	47	255	155	31	347

Tallinnas, 10. juulil 1928 a.

Eiidu Noorfoo Ühingute sekretär E. Mey.

Tagajärjeritas lõduse-tänu fogumine.

Kristuse käsu põhjal on pagana misjoni töö fogudusele eluliseks küsimuseks. Wiimasel ajal, meie päewil, peab ta oma haripunktile jõudma; seda tõendab ka selgesti misjoni töö kiire lewimine üle kõige maailma. Wiimast armu kutjet kannatavad ustawad Issanda kästjalad üle 250 keeles. Töö juure ulatavuse tõttu tõusewad wäljaminekud kaugele üle selle, mida meie wäike ohwimeelne ühikus võib kofku foguda. Summal, kes tark ja wägew, on iga olukorra ja tarwiduse jaoks ka eelhoolditus tehtud. Ta annab meile kätte plaanid, millede ustawalt läbiwiimise puhul, meie ootusi ületawaid tagajärgi saawutada wõime.

Üks neist plaanidest on I. tänu töö. See ei nõua teilt, armjad õed-wennad, erilist ohwert aineliselt, waid ainult mõned tunnid, kõige rohkem päewad, plaanikindlat ja ustawat tööd. Paljud on tõest huwitatud ja asuwad juba pooleldi fessel teel, ehk neil on huwi ja awatud süda teiste heaks töötamiseks; neile kõigile peame wõimaluse osawõtuks looma. Seda tuleb teha targalt, plaanikindlalt, palwes ja usu julguses. Niisuguseid, meie sõpru ja sugulasi, peame juba õigel ajal külastama, nendega koosjemasse läbikäimisesse ajuma, neile selgitust süüfõnaliselt ja kirjanduse läbi meie misjoni tööst andma, mille tõttu wõikime, niipea kui I. tänu sõjakäik algab, neile lehe wiia ja neilt armastuse andi wastu wõtta.

Töö edu oleneb iga ükssiku liikme

osawõtuft. Tempel ja linn said Neemia ajal selle tõttu raskustest ja waenlase wastupanust hoolimata walmis, et kõik tööle asufid. Neem. 4, 9. Mõne ükssiku sõduri argus ja tagasihõbumine kohuste täitmistest wõib terwet liini segi ajada ja kaotuse põhjuseks olla. Igaiüks ehitagu omale see tähtis küsimine: Misuguseks kujuneb töö tagajärg, kui ka teised nii mõtleksid ja toimiksid kui mina? Wastates sellele küsimusele, saame peagi selgusele, mida tegema peame; kõigil on samane põhjus ja õigus tööst eemalduda kui meilgi. Kui palju kergem ja õnnistusrikkam on koormat kanda, kui igaüks seda teha aitab! Kui näiteks üks kolmandik kogudust erapooletuks jääb, siis tundub kahel kolmandikul ülesande sooritamine sedawõrra raskem. Kui ja ei jassa ja ei taha oma osa teha, kuidas julged sa oodata, et teine sinu kõrwal peab oma ja ka sinu osa tegema? Kas meie igawiku palga saamises ka nii mõtleme, wõi tahame igaiüks Kristuseft isiklikult seda suurt õnnistust pärida? Kindlasti saab õnnistegija meiega kord sama põhimõte järel talitama, kuidas meie siin maa peal talitanud oleme. Mõnikord on häid tagajärgi saawutatud, kui diaakoni ametkonnast ükssikuid tegewuseft eemalseisjaid liikmeid külastatakse ja neile armastuse sees kutse tööst osawõtuks awaldatakse. Seda wõiwad ka teised, näit. grupe juhid teha. See on parim foguduse eest hoolitsemine.

Julge pealehakkamine õigel ajal

on pool võitu. Mitte paremat aega ootama jääda; ta ei tule kunagi. Võimalikult esimestel päevadel oma tuttavaid külastada ja siis ka teistele läheneda. Kõige rohkem saavutab see, kes esimesel paaril nädalal oma osa juba teinud on; kui aga kõik viimaste nädalate peale liikkame, siis on kindlasti 50% meie julgusest, jõust ja võimalustest kaduma läinud. Võtke seda arvele ja pange tähele kas see mitte tõsi pole.

E e s m ä r g i l on suur tähendus. Wend Evans jutustas konverentsil, kuidas eesmärgi seadmise läbi on hingede võitmises Aafias korda saadetud seda, mis muudu näis võimatu olevat. Püha ja kõrge eesmärk õhutab meid õigele agarusele. Peale rahalise ja lehtede läbimüügi eesmärgi seadku igaüks omale aja eesmärk, terve sõjakäigu jooksul 10 tundi alammääraks. Kui sa ei peaks ka esimest kahte täielikult saavutama, siiski oled oma osa teinud, kui viimasele oled truuks jäänud.

Töö olgu korraldatud õieti ja õigel ajal: piirkond ära jaotatud, kogudus õigete juhtide juhatusel grupeadesse jagatud, lehed valmistatud jne. Misjoni nõukogu, milline koosneb koguduse nõukogust, osakondade esitajatest ja tarbe korral grupe juhtidest, on töö plaanide panija ja valvab selle edu järele; selle töttu on vajalik, et ta jägedasti kofku tuleks. Need plaanid saavad grupe juhtidele edasi antud, kes oma korda, vähemalt üks kord nädalas, oma liikmed kofku kutuvad, nendega palvetavad, neid julgustavad ja asjakäitu pühendavad. Noorjugu, kus ta organiseeritud, kogub eralduna, sest neil on ka oma eesmärk ja plaanid. Noored võivad palju korda saata, kui nad

õieti õpetatud ja juhutatud on. Jah, isegi lastel on osa selles töös. Kui juhid eesotfas sammuvad, siis järgnevad neile teised rõõmuga. Urad paarigu julgematega ja enam kogemutega.

Sganädalist aruandmise tähtsust ärgu alahinnatagu; iga liige, kes midagi teinud, teatab sellest aruande lehel nädala lõpul misjoni ühingu juhatusel, kes need tulemused kokkuvõetult kogudusele ja peafontorile teatavaks teeb.

Kohalikke olusid ja isiklikke töövõimalusi arvele võttes, peab korralduse poolt, kuid ka igaüks isiklikult omale, sellele vastavad töövõimsid valima ja plaanid panema. Grupe ja hingepäeva koosolekutel võivad jutustatud kogemused, mida liikmed teinud, teistele suureks abiks olla. Töö ajal leitud tött otsivate hingede aadressid antagu töölistele edasi.

L ö p p h e a — **K õ i k h e a**. Kui õigel ajal õieti algame, siis võime ka julged olla, et lõpp õigel ajal tuleb. Kui algus on 15. sept., siis võime umbes kuu aja pärast lõppu oodata. Lehed püüame kõik laiali laotada; nende järelejäämine on suureks kahjuks. Töö lõpul korraldagu jutlustaja ehk koguduse juht rõõmu- ja tänupüha.

Kui küll kõik omalt poolt teha püüame ja peame tegema, siis tahame ikka meeles pidada, et kõik abi Jehoovalt tuleb. Täevased jõud saavad meiega kaasa töötama. Uusfilmil meie meistri peale waadates ja temalt alaliselt abi paludes, tahame käesoleval aastal paremini oma osa teha, kui see seni sündinud on. Terve täevast ja miljonid pimeduses olevaid hingesiid loodavad meie ustava tegevuse peale. Neid ei taha meie mitte petta!

G. Mey.

„Ja igamees jäi seisma oma paika.“

Rohtum. 7, 21.

Neid oli väikene hulk väljavalitud sõdurisi, kes waenlase vastu seisid, kes armupoolest kui rohutirtsude parv oli, nii et neid ega nende kaamelisi ei võidud lugeda...“ Neist 300, teatab pühakiri, et igaüks oma kohal seisid ja see läbi saavutati võit. Nad on meile kristlikust juhtimisest ja koostööst eeskujuks jätnud.

Seliseisew lõikustänu töö paneb meid eriti selle näituse peale mõtlema. Võrdlemisi väikene hulk õde-wendi tahab sel aastal lõikustänu töö läbi misjoni tarbeks kaunis suure summa koguda. Kui tähtis on seepärast, et igaüks selles töös omal kohal seisaks, et mingijuguseid auksid ei tekkiks ja teistele koorem liig raskeks ei saaks.

„See on võimatu meie olufordades seda saavutada,“ on õige laialdane wabandus omalt

kohalt lahkumiseks. Peatume wähe selle wabaduse juures, et näha kui mõttetu ta on. Mina waatafin Nelupe peal üht purje paati. Sõiduki edasijamise jõuks oli tuul, mis ainult ühes suunas puhus. Purjekad aga sõitsid mitmesuguses suunas ja ka mõnikord üksteisest mööda. Kuidas võis see olla, et need mitmed paadid, aetud sellest samasest tuulest, ometigi mitmesuguses suunas sõita võisid? Ma panin tähele, et enne kui paadi suunas mingijugust muudatust näha oli, paadi meeskond esmalt purjed teisiti seadis ja kõrge võttis paat teise kursori. See on ilus võrdlus inimlikust elust. Mitte tuuled ja woolud ei määra ära meie saavutusi, waid palju enam see wiis, kuidas me oma purjed seame.

Lõikustänu töös kohtame me peaaegu sarnaseid raskusi, ent siiski on tagajärjed mitmesu-

gused. Mis põhjustab need mahed? Mitte nii palju oluforrad, vaid see viis, kuidas neile vastu läheme on selle põhjusiks. Et edu saavutada, peab alati sadamat silmas pidama, kuhu saabuda soovime. Kui selles suhtes otsuse oleme teinud, siis on see äärmiselt tähtis, kuidas oma purjed seame. Sga tuult, kui ta ka meile vastu oleks, peame oma eesmärgile lähenemiseks ka-
futama.

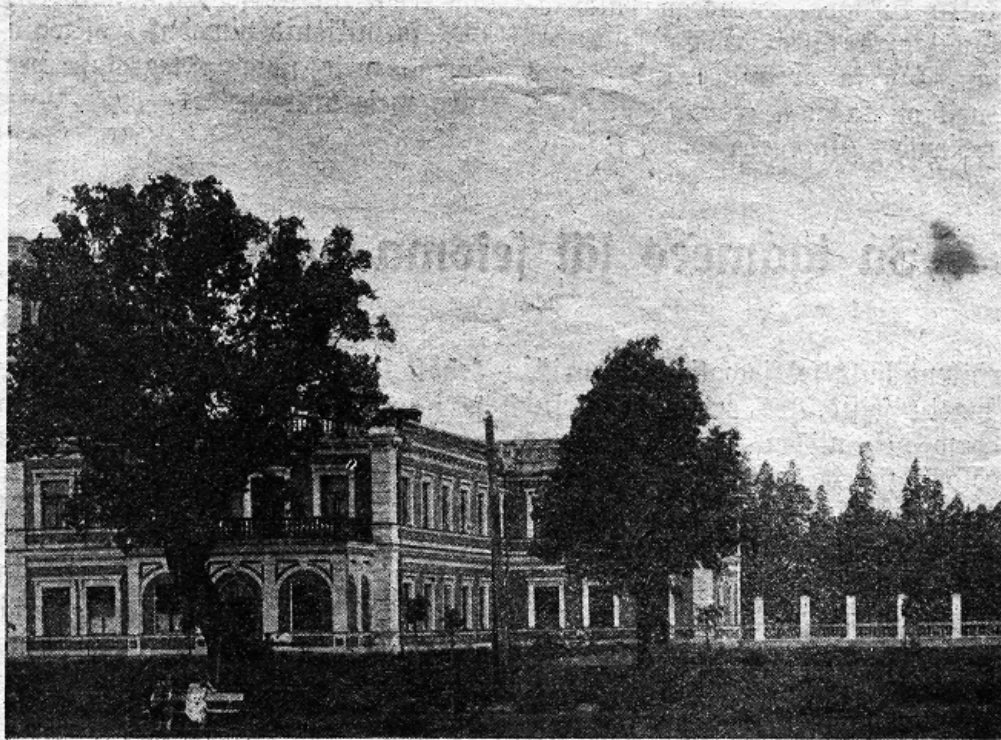
Kas on meil üks eesmärk? Ja, meil on kõrge ja ilus eesmärk: „Kuningriigi armuõpetust peab kuulutatama kõiges maailmas.“ Mis takistab meid sellele eesmärgile lähenemast? Minult meie oma talitusviis. Kui meie siidame suun on mõnust otsida, siis paneme suurt rõhku pühkajale. On lõbustused ja seltskond meie eesmärk, siis tüürime kindlasti selle sadama po-

le. On aga meie terve igatsus selles, et hingefid Issandale võita, siis ei lasje meie miski läbi endid sellest tegevusest tagasi hoida. Ja kõige ime-
likum Issanda töös on kogemus, et Jumal oma lastele õige tuule saadab, nii pea kui nad val-
mis on kõigi olufordade all omale postile jää-
ma ja purjed alati eesmärgi suunas ümber sea-
dima.

Wõiks Issand seepärast igaihte meie seast aidata sellel aastal kõige paremat l. tänu töös teha. Minu palve on, et taevane Issa seda meile korda laseks minna, et sellest lõikuse-tänu sõja-
käigust võiks öelda: „1928. a. lõikusetänu töös seisis igaihts omal kohal.“

A. Sprogis.
sijemisjoni osakond.

Lõikuse tänu töö algus on 15. septembril.

Misjonifooli peahoone: „Lõis“.

Meie kool.

BALTIJAS UNIJAS MIŠIJAS SKOLAS
ABZOLVENTI UN SKOLOTAJI
 1928.

Brāļu māja

Māsu māja

Skolas nams

Gula

A. Blekte
 G. Grinvalds
 A. Jurkevičs
 Š. Klotiņš
 A. Koniņš
 H. Karu
 A. Pēteris
 H. Pīls
 L. F. Osvalds
 G. Dailis
 A. Mednis
 H. Fagels
 A. Dance
 H. Kipurs
 A. Egliņš
 L. Colders
 J. Mača
 H. Grinbergs
 M. Osvalds
 Š. Undriņš
 H. Šķemans
 L. Gugšvans
 U. Vachhaus
 H. Ziedīns

Balti uniooni misjonikooli īpētajad ja dpetajad.
1928.

Rõne absolventidele.

L. J. Oswald.

Mustatud absolwendid, õpetajad, õpilased ja kooli sõbrad. See õhtu on wiimane selles semestris, kus meie kõik koos oleme. Sel õhtul on mul eesõigus wiimaste sõnadega meie armjate absolventide poole pöörata.

— Suurem osa teist, absolventidest, on selles jaalis, nendes klassides ja koridorides wiis pikka aastat wiibinud. Täna õhtul olete aga wiimast korda siin, et õpetajatega, kaasõpilastega ja sõpradega jumalaga jätta. Kuid teie olete ka siia tulnud, et kuulda wiimseid manitsusi. Need wiis aastat koolis olid lühikesed, kuid ka omajagu pikad. Küsimised, millised ma täna õhtul ettepanen on: Miks olete teie siia tulnud? Miks nii palju waewa? Kas saame sellest tulu? Kas ei olnud see jelleks, et õppida paremat elu elama? Kõnnele paremat teenimist anda? — Teie olete siia tulnud õppimiseks. Ojalt tasub see ennaft juba selles elus, aga suuremalt jaolt tulewikus.

Teie lõpetate täna õhtul kooli. Teie olete tingimised täitnud.

Seda päewa kutsutakse algamise päewaks juure teadus- ehk elukoolile.

Meie kooli piilie on õpilasi juurele elukoolile ette walmistada. Ja elukool hakkab paljudel teist juba homme peale. Et aga selles tagajärgi saamutada, peate weel rohkem õppima, kui teie siin teinud olete, sest elukoolil on suuremad ülesanded, mis lahendust nõuawad. Kui elu on tagajärjerikas olnud, siis algab kool uuesti — kuldse igawikus.

Nii mõnigi õpilane kujutab endale kooli elu walesti ette. Kui ta kord kooli on lõpetanud, siis on ta waba ja ei pruugi enam kunagi õppida. Kui tal absolventide õhtu seljataga on, võib ta hõisata: „Waba õppimisest!“ On ju õigus, et raamatuid, mis teie siin igapäew tarwitaste, võib olla, enam kunagi kätte ei wõta. Aga homme, suures elukoolis, terwitawad teid juba teised raamatud, millistes suured teadused peitumad. Aga ainult need leiawad sealt midagi, kes igapäew õpitwad.

Täna on teil suur eesõigus seda kooli lõpetada; homme on teil õigus ettewalmistutena elukooli alata. Aga seal on väga tähtis, et õige programmiga alata, mu armjad! Programm, mis selles lühikeses elus ennaft tasub, kuid ka kuldse igawikus.

Olen rõõmus teades, et see klass 1928 a. aru on saanud, et nad täielikud absolwendid ei ole, waid ainult algust on teinud eluteele. „Kitsal ristteel — kuldse igawikku!“ Ma terwitan siidamest sarnast sihti, et teie olete nõuks wõtnud kitsastel teedel rännata. Meie elame aja-

järgus, kus inimesed ainult laiadel teedel käia armastawad. Küsimus on: Miks pärast seal? Seal ei ole waja risti kanda. Seal on igawiks kohustatud ainult oma koormat kandma ja mitte naabrit aitama. Seal ei pruugi Issanda ja Ennistegija juure teed otsida, seda wajatakse ainult kitsal teel. See oli kitsas teerada, millel Jeesus maailma risti kandis.

Meie loeme ka raamatute raamatust, et suur õpetaja igale inimesele kõlbuliku juhatusel annab. Mateuse raamatus 7, 13, 14. loeme meie „Minge sisse kitsast wärawast.“ Ta hoiatab inimesi laiale teele minemast, sest see ei wii kuldse igawikku, waid igawesse pimedusse. Kurb on teada, et ainult üksikud kitsast teerada leiamad. Ma tean, et iga õpetaja waewa on näinud õpilasi, wie lühikeses aastaga, teele juhutada, mis wiiks kuldse igawikku.

Minu kallid absolwendid, ma tean teie elu sihti ja tean ka, et see on kõige parem, mis selles ilmas olla võib. Ma tean ka teie klassi põhjalmi. Samuti see on kooskõlas teie eesmärgiga. Ainult see, kes kitsal teel käib, võib täie õigusega öelda: Siin ma olen, Issand, saada mind! See on õnnistus ja õnnistatud elu ei ole mitte endale, waid ohwertatud teistele. Sarnane elu on igapäew kõikwõimsast Jumalast juhitud. Kui teie siidamest öelda wõite: Siin ma olen, Issand, saada mind! siis wõtab kuningate kuningas teid oma teenistusse ja terve maailm sirutab käed teie awitawate käte järele wälja.

Homme, olles kooli lõpetanud, näete teie maailma hoopis teises walguises. Siia maani waatasite teie elu peale teoreetilisel. Nüüd tuleb teil praktiline külg. Igasuguseid kõmu pähklaid tuleb teil elus ette, milliseid teie mõõdapääsematult hammustama peate.

Elus on palju tähtsat ja nii teiwad meile küsimised: Mis on siis kõige tähtsam? Mis on kõige tarwilikum? Kõige kasutoowan? Need küsimused peate endile ettepanema. Küsimus, millega algame, on: Mis ei pea meie mitte tegema? Millest peab tähelepanematult mööduma? Kes teab seda öelda! Misjuguuse mõõdupuuga peame meie siinkohal mõõtma? Misjuguusele wõimule peate teie põhjenema? Et nendele küsimistele wastust leida, pöörake tagasi oma põhjalmi juure. Mõõduge kõigist, mis ei wii kuldse igawikku!

Urge tahtke elus olla seda, mis teie tõeliselt ei ole. Paljud inimesed teewad sellega elus suure wäa. Kes meie oleme, selleks meie ka jääme! Kõigepealt tahame olla wabad kõikidest pahedest, siis oleme ka wabad rahutusest, hirmust ja siidistus-

teist. Midagi ei anna inimesele niipalju jõudu, kui puhast südametunnistust. Samuti hoidke endid murede eest. Iga väiksemgi mure nõrgendab inimese hinge.

Tahaksin anda teile hea nõu rahutust elust kõrvaldada. Igaveses elus ei kuule meie kunagi nurisemist. Elus leiame aga kaks põhjust leppimatusele. Esiteks, et meie ei ole kooskõlas oma ümbrusega ja teiseks, et meie ei ole rahul käesolevate siindmustega.

Ainult see, kes ise on õnnelik, võib teisi õnnelikuks teha. Kes teist õhtul, peale igapäevase töö, öelda võib: „Täna olen ma kõik teinud oma Soojale ja oma kaasklastele, mis minu võimuses seisab,“ sellel on alati rõõm südames. Kes öelda võib: „Siin ma olen, Issand, saada mind,“ sellel on igas ümbruses hea. Miks? — Et ta siis kindlasti teab, Issand teadis mind juba. Kõige tähtsam on, et päevased juhtumised kahtuotavad oleksid. Waene kunstnik elas kord mõeras loosis. Ta oleks heameelega selle eest maksnud, kuid tal puudus raha. Siis tuli ta heale mõttele. Ta läks oma tuppa ja maaliskoodilinale Aleksander Suure pildi. Kui ta lahkus, leidis teener, et woodilina kadunud oli. Ta mõtles kohe, kunstnik on woodilina warastanud. Siljem leidis ta pildi. Kunstnik oli juhuft kasutoowalt tarwitanud. See pilt tõi kunstnikule aastate pärast suure tulu.

Teie ei saa võib olla pilti maalida, kui teie wõõraste inimeste hulka satute. Üht aga saate teie kindlasti maalida, ja see on Jeesuse Kristuse pilt. Teie ei tarwitse seda maalida linale, waid inimeste südamesse.

Kui tööd ei ole, siis ei ole ka rõõmu. Kõik peawad töötama. Misjuguft tööd peate teie aga tegema? See on küsimus, millega teie hommed kokku puutute. Kristus annab meile head nõu, mitte liiwale ehitada, waid kindlale kaljule, mis

seisma jääb ja kuldseesse igawikku juhib. Kõik meile küsimisele peate teie wastama, kui teie tööle ajute: On see seaduslik? On see indiwidu-aalne? On see tähtis? Kui palju tööd lõpetate teie elus, kui teie neid küsimisi meele tuletate!

See peab raske töö olema, mis kõigest wilja kannab. Tagajärjed aga olenevad teie hoolisusest ja püüdmisest. Kuidas saawutate teie aga kõige paremini eesmärgi? Seda peate teie ise mõtlema. Alasli ühine eesmärk on aga kuldne igawik. Lõpuks tahaksin ma weel ühe näite tuua elulaewa purje seadmisest.

Minewal talwel sõitis ma kaasa jahiga, misjugune põhja-ida poole sõitis. Teel kotsime meie teist jahti, milline teisele poole sõitis. Mõlemad aeti ühes ja samast tuulest, ometi mitte samasse sadamasse. Siht olenes aga purjest. See on hea näide inimesele.

Teie olete peaegu kõik ühesjuguft wastupidamisega külmas, soojas, päikeses, wihmas, haigusel ja terweolekus. Kümne aasta pärast oleks hunitaw teie juhtumisi lugeda. Siis on mõned kindlasti suuri edusamme teinud, kuna teised on tublisti maha jäänud.

Kui teie tagajärjekindlast elada tahate, peab teil kindel teadmine olema, misjuguft sadamasse teie jõuda tahate. Teie sadam on kuldne igawik ja see on ka kõige parem selles lühikeses elus. Et aga sadamast mitte kõrwale kalduda, seleks on waja purjed õieti seadida. Igaüks on oma õnne sepp.

Sääge kindlaks usus, mida teie õpetate. Mis aitab meid tagajärjerikas elu, kui meie siiski igawesse ellu ei pääse. Kristlik usk on kuldse igawiku wõti. Meil, õpetajatel, on kahju, teile armsad absolwendid, „nägemiseni“ öelda. Üks on kindel: Meil on kõikidel üks usk südames. Olge kindlad selles usus, siis näeme üksteist jälle kuldse igawikus.

Sugupeetud õpetajad!

S. Karu.

Sakruwa klassina mäletame täna õhtul seda aega, millise me siin koos oleme weetnud suure perekonnana. See oli küll kaunim aeg me elus, kuid kahjuks liig lühike. Nägemata on need aastad igawikku wajunud ja ei tule iial enam tagasi, hoolimata me suurimast soowist seda aega paremini kasutada, kui senini teinud.

Me südamed on tänuga täidetud Issanda wastu, selle kuldse siinwiibimise wõimaluse eest, mis meil olnud, endid Meistri ja Issanda tööle ette valmistada. Seepärast olete te, armsad õpetajad, suure õpetaja wäljawalitud kaastöölisel, oma waewa ja hooli pühendanud sel-

leks, et meile mitte ainult ühekülget mõistuse arendust, waid palju enam siidame ja iseloomu arendamist anda.

Sah, Te püüid oli — meid mitte paraadiplatstile, waid mõitluswäljale ettevalmistada, kus waja on tugev, mehelik iseloom, et mõitjaks saada ja jääda.

Sumala abiga tahame neid põhiõpetusi jälgida ja endid igas eluwõitluses ja raskuses truult Kristuse järelkäijatena näidata. Pea saabub aeg, kus me sellest koolist lahume. Sakru-des ütleme meie siidamlikku tänu Te hooli ja

waewa eest, mis Te meile pühendanud. Kui tihti pole me Teile muret walmistanud ja nii mõnegi, võib olla, hallijuukse tekkimise põhjuselks olnud. Meie tahame neid halle juukseid aukroonina Te peadel hinnata. Nad jääwad meie mälestusse, mis jutustawad raskustest ja koormatest, mis kantud meie awitamiseks.

Annaks armas Jumal Teile ka edaspidi jõudu ja wastupidawust, seda elulikku tööd edasi jätkata, ja peale täidetud eluülesande mõiks prohmeti kuulutus Teile juures täituda mis ütleb: „Sa mõistlikud peawad paistma kui taewa laotuse paiste ja kes palju saadawad õiguse teele kui tähed itka ja igawesti.“

Waade minewikku ja tulewikku.

1927./28. aasta töö ja wili.

1927./28. aasta oli töö-, kuid ka õnnistusrikas aasta. 90% õpilastest olid wahendideta ja seepärast pidi igaüks ennast ise aitama. Ei ole hea noori inimesi rahaga aidata, parem on neile teenimismõimalusi muretseda. Minult see, kes waewa ja tööga endale on raha teeninud, oskab seda hinnata ja ettewaatlik olla wäljaandmisega.

Koolijuhatus püüdis, niipalju kui see võimalik oli, töowõimalusi waesematele õpilastele anda. Sga pühapäew ja kefnädal läksid läbi fegi 15 õpilast Riiga kolportöörina. Tegewus oli väga hea. Jumal on wirku ja truid armastanud ja õnnistanud. 1927./28. oli meie parim aasta; õpilased müüsid 7760.04 lati (5526 fr.) eest kirjandust ära.

Õdige seejuures wõttis kool osa misjonitöödest. Saunzeemis, meie naabruskonnas, asutasid õpilased laste pühapäewa kooli. Peeti ka korralikult piiblitunde ja tagajärg oli — kaks hinge.

Ka konwerents pani paljud õpilased oma teenistusesse. Nii wõttis wend E. Klotin minewal talwel töö Riias oma kätte. Tagajärjerikkalt pidas ta tihti koosolekuid. Teiste kaasabil oli selle töö tagajärg 14 hinge, kes 20. mail kogu-

duksesse wastu wõeti. Wend M. Mednis töötas Nuzis ja Behnis. Tema tööd õnnistati: 8 hinge astusid kogudusse ja 4 hinge tulid kogudusesse tagasi. Wend R. Fogel algas ewangeliiumiga Neubadi ümbruses, kuid koolitöö taktitas teda. Müüid lähed ta, peale kooli lõppu, tagasi ja jätkab poolelijäänud tööd. Teised õed ja wennad ja terve kogudus on nende wendade tööga rahul. Koolis astusid 5 noort hinge kogudusse. Oleme rõõmsad, et wõime põllul aidata ja et Issand meie ettewõtteid õnnistanud on.

Talwel töötas koolikoor wend Eglitji juhatusel usinasti ja oratorium „Elias“ saawutati! Sääde tagajärgedega astus koor Riias kaks korda üles, samuti Mitawis ja Udaghis. Selle kontserdi läbi wõitis kool juure reputaatiooni teiste filmis.

Koolis walitseb hea waim. Armastus ja rahu walitsewad õpetajate ja õpilaste wahel. Kõik töötasid wirgasti ja see oli hea. Ka palwete eest hoolitseti. Sgal koosolekul palwetasime meie, kui kooli kogudus, armaste õde-wendade, kolportööride ja kõikide tööliste eest. Jutulustajad, õed ja wennad kolportöörid paluge samuti kooli eest! Meie teenime kõik ühte Issandat ja töötame samas töös.

Ringituse üleandmine koolile.

Sar. Pilt.

Lugupeetud kooswiibijad!

Mulle on ülesandeks tehtud, lõpuklassi nimel, seda wäikest ringitust koolile üle anda.

Siin pildil oleme meie, kes me täna lahume, ja seega palume meie kooli seda, kui mälestusmärki meie otsekohelest tänust wastu wõtta.

Meie teame, et meie tänafega seda waewa tasuda ei juuda, mis meie eest siin koolis nähtud on, seepärast tahame kooliga ühendusesse jääda ja meie edaspidises töös meie tänulikkust

awaldada. Nii tihti, kui koolipere end siia jaali kogub, peab see pilt meie kookuuluwust kooliga awaldama.

Kohus hüüab meid aulise sihile, nii kui seda luuletaja Schiller awaldab:

palawalt otfaesijelt
woolama peab higi;
peaks töö ka meistrit kiitma,
tuleb õnnistus illewalt.

Annaks Jumal meile jõudu, et me koolile tänuks ja auks olla wõiksimel!

Rõne isabele.

U. Ronis.

Rallid isad!

Me oleme rõõmsad ja südamest tänulikud teile, et te meie kutsule olete järgnenud ja meie pidustusele olete ilmunud.

Waatanata pidulikule ilmele, pöörduvad meie mõtted mõned aastad tagasi — ühe teise õhtu juure, ühe pimeda wihmase oktoobriõhtu juure, kus me teie õnnistustest saadetud misjonikooli astusime. Teie aga läksite tagasi enda töö juure, raske igapäewatöö juure. Nii möödus üks päew teise järgi — puhkuseba, rahuta, ainult töö ja mured.

Igapäewastest mure- ja töökoormast lasus teie õladel lõwiosa. Seal, kus me teie koormat kergendama oleksime pidanud, raskendamine me jeda weel enam, jättes teid üksi raske töö juure. Kuid nurjemise ja kaebuste asemel woolasid teie huultelt ainult õnnistus- ja julgustamisõnad, mis meile andsid jõudu ülesseatud sihi eest wõidelda ja jeda ka kätte saada.

Täna on see päew kätte jõudnud, mille peale te lootusrikkalt waatasite, armsad isad, päew, mida me enda nooruslikus rinnas soowina hellitasime, päew, millele nii palju on ohwerdatud.

Ja täna õhtul, heites pilku minewikku, mõistame me paremini, kui kunagi enne, teie teeneid ja waewa meie pärast. Seepärast kummardame me omad pead te ees sügawamale, kui kunagi enne ja surume südamliselt teie wanu töö-

käsi. Kuid mis peame me teile see eest ütleva? — Waitse, igapäewase, sobima ning mittesobima sõnake: „Suur tänu!“ Oh, kui te täna wõiksite waadata meie siseilma, siis näeksite te, kuid iga erk ja iga weretilk hüüab: „Me täname teid, me täname teid südamest!“

Mõne aasta eest saatsite te meid misjonikooli. Kuid täna olete te siin, et meid teise kooli juhataja, selle nimi on: „Elu“. Armsad isad! Teie teate, kui palju see kool nõuab. Te walmistate juba ette jeda kooli warsti lõpetama. Meil on ta weel ees. Ja täna õhtul, armastatud isad, palume teilt õnnistust selle tõsise kooli jaoks. Kuna me elu suuri nõudeid tunneme, selle tõsidust ja wajakust, hindame me kõige kõrgemalt enda misjonikooli, mis kõige parem ettevalmistus elule on.

Nüüd on aeg kätte jõudnud, kus me peame maha jätma selle waitse, nii wäga armastatud koha, kus oleme meetnud enda ilusamad aastad. See koht on saanud me noorusideaalide ja piiriete hälliks. Kuid mitte tühja kätega ei lahku me siit kohast, waid mõtame kaasa nii palju. Siin oleme me õppinud armastama Jumakat ja inimesi nende heaks elama ja tegutsema. Ja täna õhtul, armsad isad, seisame me taewase Isa ees waitse palwega huulil: „Isa, siin me oleme, saada meid kuhu Sa tahad, ainult ära jäta meid üksi eluwõitluses, waid juhi oma armsa isake kõrwal kitzast ristirada mööda jäädawale kodumaale.“

Rallid emad!

U. Jurkewitsh.

Mis me praegu oleme, jeda oleme me Jumala armast ja teie armastusest. Emaarmastus on kõige kõrgem ning kõige ilusam siin maa peal. Pühas kirjas räägitakse tihti emarmastusest, et näidata taewase Isa armastust meie, inimlaste vastu. Des suudaks küll jeda täielikult kirjeldada, mis emarmastus laste vastu korda saadab. Ah, õnad on liig wähel Rallid emad, me tahame Jumala abiga teile näidata tegudega, et me te armastust, hoolt ja kaswatusi hinnata oskame. Me ülesanne täna õhtul pole mitte kirjeldada emarmastust, waid lõpetajate nimel teid, emasid, te waewa eest kõige südamlisumalt tänada.

Kõige pealt täname teid selle eest, et olete õpetanud meid uskuma. Mis oleks saanud meist, kui me poleks olnud usklikud? Alustatud

küalalised, lubage mulle üks küsimus: Mispärast hukkub nii palju noori inimesi meie päewil moraalselt ja hingeliselt? Kas pole see sellepärast, et nad pole õppinud uskuma? Mis saaks teha noorusugu, kui tal oleks elaw usk? Kristus ütles: „Mägefi paigalt liigutada“.

Rallid emad, teile wõlgneme me tänu, et me püha tõe äratundmisele jõudnud oleme. Teie kaudu mõtame me vastu raskuse wiimast läkitust maailmale kuulutada. See kõrge ideaal annab meile waimse ja kehalise tagajärjerikka arenemise wõimaluse. Ja siis täname teid abi eest, mis te meile ülesnäidanud olete, et me jelles koolis wõisime olla. Üleelatus wõime me öelda, et see kool kõige parem paik on, kus te kallim wara, te pojad ja tütreid, wõivad olla. Me kool pole muretšenud mitte ainult mõistuse, waid

ka keha ja jiidame arenemise eest. Kõikide aegade kõige juuremad pedagoogid on püüdnud selle ideaali poole. Me oleme õnnelikud, et me oma misjonikooli lõpetada võime. Spetsialistid ja kogemused, mis me siit oleme omandanud, jäävad meid kaitsma kõigi kiusatuste ja raskuste eest, mis maailmas on. Kallid emad, muretsjega seepärast võimaluse eest, et te pojad ja tütreid me koolis saaks käia, maksu see, mis maksab.

Me astume nüüd ellu ja tahame endid

pühendada taevasele karjajele öeldes alandlikult: „Siin ma olen, jaada mind!“ Me tahame ka ise Kristuse jälgedes käia, et täita õiget elu ülesannet. Niisuguse eluviisiga tahame teile, armsad emad, valmistada rõõmu, mille igawene väärtus on, et feeläbi vähegi teie waewa, armastust ja palweid tajuda. Jumal aidaku meid ühijelt teiega, austatud emad, püüda kõrge sihi poole: „Kibjast ristirada — kuldseste igawikku.“

Triiphoone.

Austatud külalised!

G. Klotin.

Misjonikooli lõpetajate nimel olen rõõmus, et tohin terwitada austatud külalisi ja tänada teie siinoleku eest.

Paljude raskuste ning võitlusriikaste päevade järgi oleme jõudnud selle filmapilguni, millega meie kooliaeg lõpeb ja uus elujärk algab.

Täna tahame seda väljendada, mis me kooli vastu tunneme ja neid tänada, kes meie pärast on ohvreid toonud.

Kõige pealt oleme meie tänulikud taevasele Isale: poleks ta olnud meiega, poleks ka meid siin olnud. Silmapilgul, mis nõudsid kindlust ja tugewat usku, oli Jumal see, kes meile seda andis. Mis me oleme, seda oleme me Jumala armust. Tema imeline abi on kõige parem tunnistus, et see kool ta nõusolekul asutatud on.

Me oleme rõõmsad, et meil eesõigus oli lõpuajal kes koolis õppida. Me rõõmustame ka selle üle, et meie riigis ujuwabadus walitseb, mille tõttu meie tegewusele walitjuse poolt mingisuguseid takistusi pole tehtud. Nende aastatega oleme me õppinud siigawamalt tundma Jumala nõu, ta wägewust ja inimkonna waju-dust. Täna ütleme prohwet Jesajaga: „Siin ma olen, Isä, jaada mind!“

Me oleme rõõmsad nähes külaliste hulgas omi armsaid wanemaid. Et meid aidata, polnud ükski töö teile liig wäsitaw, ükski loorem liig raske, ükski tee liig pikk. Seepärast peate te meie elus jääma unustamatuiks. Waadates wiimast korda enda õpetajate peale, mäletame ühijelt möödajaadetud filmapilke. Palju kallid tõdesid oleme siin kuulnud, seepärast tahame

jiin kohal enda tänu avaldada. Teie olete meile annud terve ilmawaate, Teie õnnistusriikas mõju muutis meie iseloomi. Meil on walus lahkuda teie hulgast.

Armsatele kaasõpilastele, kes maha jääwad, soowime me kõigest südamest edu tulewikus. Säage truuks meie sihile ja oodake ka jeda päewa. 1928 aasta lahkumisklasina anname

me oma noorusjõud Jumala kättesse. Maha jättes armsaksjaanud paigad, tahame me oma sõnadega ja tegudega tõendada, et me Kristusele kuulume, kes warsti kui kuningate kuningas ilmub. Rahhi õeldes mõnujatest ning endakajupüüdlikkudest sihtidest, ajume me palwerännakule kitsast ristirada mööda aulisse igawikku.

Karjafaswatus.

Armsad kaasõpilased!

W. Wachhaus.

Mul on juur eesõigus, terve lõpuklassi nimel, teile lühikese lahkumiskõne öelda.

Seda, mis mul on teile öelda, ei räägi ma mitte ükski, waid üheksateistkümmend siidant awanewad waikses mõttes teile.

Seda, mida tunnen täna, ei wõinud ma aasta tagasi mõista ega aru saada. Alles hiljuti awanesid mu filmad sellele, millest enne ükskõiksest kõnelda ja mõelda wõisin.

Ja nüüd on saabunud filmapilt, kus ma teie ees, armsad kaasõpilased, seisjan, et kõnelda aine üle, mida nimetatakse „lahkumiseks“. Lahkuda teist! Ma ei tea, kas teie jeda praegu mõistate! Kuid me mõistame, sest et täna peame me lahkumiskarika põhjani tühjendama.

Kuid inimelu koosneb kestwalt lahkumisest ja jällenägemisest. Minult lahkumisklassifidel teawad inimesed, millist armastuse küllust nende rind warjas, ainult siis usaldawad nad

jelle armastuse wärisewatele huultele ja ülewoolawatele filmadele.

Znimene, kes patulangemise läbi kaotas enda täiuslikkuse, wõib inimestele ja päikesele ainult nende loojenemisel ning lahkumisel sõbralikult ning awameelselt näkku waadata. Päewal, mil need ta juures wiibiwad, näewad nad ainult ükskõiksuse ja rahuldamatuse plekke.

Lahusolemisajajärk on midagi püha, ta oli kõigil aegadel midagi erilist ja jääb ka selleks; ta muudab terve inimese. Nii imeline on inimesüda, et ta waluga lahkeb neist, kelle juures ta röömuta wiibis.

Kui palju raskem on see aga jiin, kus me neli aastat röömus ja walus koos wiibime. Kus kõik, mis oli, kuulus ühiselt julle ja mulle, ja nüüd seisatakse seal, kui keegi, kes pärandusest ilma on jäänud. Ma tunnen, kui oleksin ma juure wara ühe wäikese lilleaiaga wahetand, ja

lilleaed on see lillepärgadega kaetud poodium. Tänaise päeva pidulikkus teeb väikese vahe me vahele. Ma märkan seda kõnelusest ja ülalpidamisest üksteise vastu, ja ma mõistan seda väga hästi, sest lühike, väga lühike ning ilus aasta tagasi, elasin ma üle sedasama, mis täna suurem osa õpilasi tunneb.

Kuid mõtted, mis ma tooford peas kandsin, polnud õiged ja samuti on ka teie hulgas mõni, selle mõtted ei ole õiged.

Mitte meist ei woola võõrastus välja, vaid teie poolt. Teie vaatlete meid täna kui õnnelikumaid ja kõrgendatud, langedes sellega teadmatult vastastihhis. Ja just need mõtted annavad teile põhjuse meile teisiti vaadata, kui enne! Kuid te kuulsite praegu, mis me tunneme ja kuidas me mõtleme. Alles täna märkame, kui armjad te meile olete ja kui kõva sõprusõide meid köidab. Kui unenäos möödunud meie filmade ees me läbielatud tunnid, päevad, kuud ja aastad.

Nii mõnigi tund meeldib, mis me weetšime rahulikus andumuses siin tabelis, õppimishimuliseft klassitoas, elavas meeleolus söögisaalis ja lõpuks rõõmsatena jelskondlikkudel tundidel õues ja metsas.

Kas mäletate veel seda?

Kui nüüd kõvasti, täitsa äärmise uskuma peab, et see kõik on mööda, see meeldin aeg on läinud, et sellest või teisest sõbrast, kes meile

eriti armsaks on saanud, nüüd võib olla, jäädamalt lahkuma peab, siis läheb jüda päris raskest.

Seepärast laste endile hiiüda; mitte meie pole need õnnelikud, vaid teie!

Ka meie oleme rõõmjad ning õnnelikud ja loju jüdamest tänulikud, et me võime lõpetada selle kooli. Kuid ka teile, armjad kaasõpilased, wõlgneme me tänu, sest olete aidanud kaasa meie iseloomukujunemisel. Nii mõneltki oleme õppinud mõnda, mis meil endil puudus.

Kuid see, mis meid kõige tugevamas armastuses ühendab, see oli me ühine siht. Üks piüüdmine, üks usk, üks Jumal, teiste sõnadega: „Kitsal ristirajal — kuldsele igawikule.“

Lahkumisklassina soowime me teile kõige suuremat edu järgmistel õppeaastatel. Kasutage aega. Jumala õnnistus saattu teid ja näidatu teile teed!

Kuid üks palwe terve klassi nimel on mul teile: ma olen täiesti kindel, et tunnete meie puudumisest järgmisel õppeaastal — mõelge siis ka meie peale endi palvetes. Kuigi meid, kui see Jumala tahtmine on, paisatakse kõigisse ilma-kaartesse, tahame me ka lahus üks jüda ning hing olla.

Olgu meie mottoks lahusolekus:

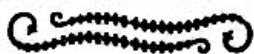
„Kaks asja jääwad murdmataks, Neid töö ja palwe nimetaks!“

1928./29. aasta kooli kalwa.

Uniooni talwisel istungil otjustati, et meie koolil peab olema kaks kestkooli klassi. Nii et, kui keegi meie kooli on lõpetanud, siis on ta nelja aastase misjoni kooli kursuse ja kaks kestkooli klassi läbi teinud — keeltes, matemaatika, loodusteaduses jne. Järgmisel aastal tahame sellega alutada. See uus koolikawa on rajatud kuueklassilisele algkoolile. Meile, kes

pole lõpetanud algkooli, on ettenähtud üks ettevalmistuse aasta.

Peale selle tahame tulewal aastal tööstuskursuse sisse seada. Kes tahab siin aedniku, puusepa ehk autojuhi ametit õppida, ka sellele on selleks hea võimalus. Ditarlastele mõtleme sisse seada õmbluse- ja keedukursused ja tahame neid tutvustada hingeteaduse ja haigerawitjuse algmõistega.

Üksitu nr. hind 5 senti.

Wäljaandja: „S. P. Udio. Eesti Liit“. Tellimised kui ka rahasaadetused saata Paul Allweiss'ile Merepuiestee 14-a. Tallinnas. Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee 14-a. Tallinnas